

ностъ. И когато Духътъ дойде, тогава се раждатъ всички велики музиканти; всички велики писатели, поети, както и всички добри майки и бащи.

Азъ взимамъ думата «майка» не въ смисълъ на европейската майка, но като емблемъ на Любовта, като онова първично начало, което не умира, като онова градиво, което влиза въ първичния животъ. Туй разбирамъ азъ подъ понятието «майка и баща». И онзи, който има такива майка и баща, има онѣзи необходими елементи, отъ които е съградено неговото разумно тѣло. И тогава, всички тия разумни елементи, майка, баща, братъ и сестра, съставляватъ нѣщо съществено отъ насъ, частъ отъ частта ни, плътъ отъ плътта ни, костъ отъ костта ни. Щомъ съзнаемъ това, ние вече не можемъ да се отдѣляме единъ отъ другъ и да казваме: този човѣкъ е нѣкакъ-си чуждъ за мене. Не е така. За онзи, който е разбралъ закона, всичко е близко. Всички животни го познаватъ, всички растения го познаватъ, външно и вътрѣшно. Такъвъ човѣкъ нѣма да мяза на Донъ-Кихотъ, който отишълъ да воюва срѣщу воденицата, която го мѣтнала на другата страна и му показала, че е по-силна отъ него. Така е постѣпилъ и единъ православенъ човѣкъ отъ търновско, който казалъ: «Азъ мога да направя всичко, каквото пожела. Каквото кажа, става». Той срѣща единъ день въ гората единъ бикъ и му казва: Заповѣдамъ ти въ името на Исуса Христа да се махнешъ отъ пътя ми! Бикътъ го хваща, поваляго на земята и едва могли да го спасятъ. Съ това той иска да му каже: «Азъ познавамъ Христа, но тебе не познавамъ». Така правите и вие. Хващате бика и казвате: въ името на Исуса Христа! И въ Писанието се разправя за десетъ души вѣрующа, които искали да изпѣдятъ ду-